

Det begynte med
en fotoserie av folk
som kler seg likt. 15
år og 1300 portretter
senere er prosjektet
til duoen Ari Versluis
og Ellie Uyttenbroek
blitt en besettelse.»

TEKST LINE BLIKSTAD
FOTO ARI VERSLUIS & ELLIE
UYTTENBROEK/EXACTITUDES
Paris, Frankrike

«**UTSIDEN TELLER**. Alle seriene til Exactitudes er nummererte etter når de ble tatt. De første seriene er blitt til bok, og målet er å dekke alle verdens urbane stammer. Øverst fra venstre: «**ECOPUNKS**» – Rotterdam, 2002. «**MUSULMAN**» – Casablanca, 2000. «**PIN-UPS**» – London, 2008. Nederst fra venstre: «**DUTCH FAMILY**» – Rotterdam, 2008. «**FRENCH TOUCH**» – Bordeaux, 2006. «**EARLY BIRDS**» – Rotterdam, 2005.

» Utenfor togstasjonen Gare du Nord i Paris står fotografen Ari Versluis og hans allierte Ellie Uyttenbroek og ser forbi hverandre: De speider nedover gaten hvor turister, tiggere, skoleelever og businessmenn passerer. De røyker. De snakker høyt på nederlandsk. Så blir Uyttenbroek stille. Hun prikker Versluis på armen. Der! Hva tror du? Han nikker – og begynner å løpe. – Unnskyld, roper han. – Unnskyld! En ung hiphoper snur seg. Han har baggy, svart shorts, rød t-skjorte og en rød caps som det står N.Y på. Rundt halsen henger tre sølvkjeder. – Du kler deg bra, sier Versluis. – Og vi lager er prosjekt om stil. Vi vil ta et bilde av deg, der inne i boksen. Uyttenbroek skyter inn: – Du har ikke tilfeldigvis en hettegenser til å ha over t-skjorten?

URBANE STAMMER. De kaller prosjektet sitt «Exactitudes» – del ordet i to og du får «exact» og «attitude». Og det er nettopp det Ari Versluis og Ellie Uyttenbroek er på jakt etter. De samler på mennesker som kler seg på den samme måten, fotograferer dem og setter dem sammen i serier på tolv bilder. Det hele startet for femten år siden. Uyttenbroek fikk i oppdrag å lage en reklamekampanje for telefonkort hjemme i Nederland – og ringte Versluis. Temaet var ungdomskultur. Og da de plukket opp ungdommer fra arbeiderklassegruppen Gabber på gaten i hjembyen Rotterdam, la de merke til en ting: De kledde seg på omtrent den samme måten. Fotografen og profileringen begynte å se på folk. De gikk på kafé – og så at homsene som satt ved bordene rundt dem hadde lignende frisyre, lignende klær, lignende sko. De fotograferte dem i studioet sitt – og begynte å lage billedserier eller det de kaller «urbane stammer». – Jeg er alltid på jobb, sier Versluis.

«HIP-HOPERE. Serien *Ghetto Fabs* ble tatt på togstasjonen Gare du Nord i Paris i sommer. Da Versluis og Uyttenbroek startet å ta bildene var det kjølig. Da det etter hvert ble varmere, var det ikke lenger så lett å finne hip-hopere med hettegensere.

– Jeg ser på mennesker, jeg analyserer dem. Hvordan de kler seg sier noe om samfunnet vårt. Dette er min største hobby og besettelse.

FOLK I FARTEN. Men det er ikke bare en hobby. Femten år etter starten jobber Versluis og Uyttenbroek fulltid med «Exactitudes», i tillegg til et og annet reklameoppdrag innimellom. Denne måneden dekker bildene deres togene til Thalys i Tyskland, Frankrike og Nederland, og blir vist på utstillingen «Paris Photo» på Carrousel du Louvre i Paris.

Derfor har de siste månedene vært travle. For første gang har de flyttet ut av studioet sitt og satt opp et provisorisk studio – en treboks på størrelse med et vanlig rom – der hvor folk befinner seg: På varehuset Selfridges i London, på sentralstasjonen i Rotterdam, og på Gare du Nord i Paris. Og her gjelder det å fange folk i farten: Inn i boksen som står plassert midt i det gigantiske bygget – og ut igjen fem minutter senere. Tre uker har de

holdt på, nå er det bare én dag igjen, og de er stresset.

– Vi begynte på 15 serier, men ser at vi ikke kommer til å bli ferdige. Noen bilder vil også ryke ut når vi kommer hjem, går gjennom alt og ser hvordan det passer sammen, sier Versluis.

Inne i boksen er det et par benker, en hvit bakgrunn og et speil. På et bord ligger boken «Exactitudes» ved siden av en perm hvor alle som blir fotografert må skrive inn navn og adresse. På ene siden av veggene henger bildene huler til bulter. På den andre siden er de organisert etter stil: Muslimske jenter med stramme bukser, backpackere med gitar på ryggen, barn i militærklær, afrikanske menn i kaftan og franske klubbkids – så kalt tektoniks.

– Og disse kaller vi «gaylords», sier Uyttenbroek.

– De har klær fra American Apparel, designerbelte, en stor designerveske til trenings-tøyet. Også går de veldig fort.

URBANE STAMMER

«STARS» – Rotterdam, 2008.

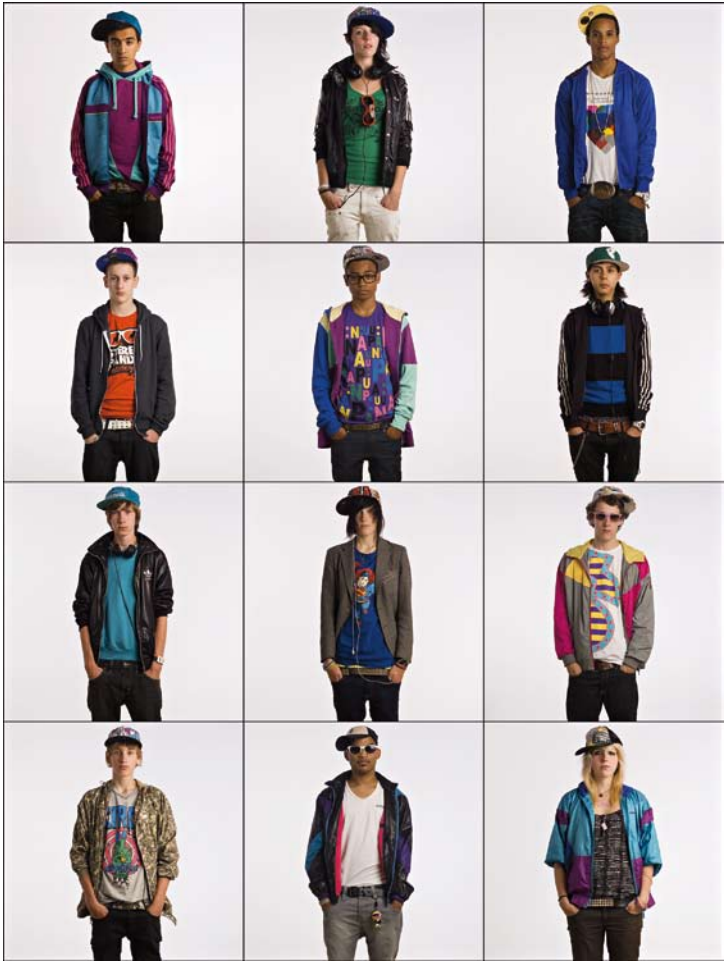
«FLEXMANAGERS» – Rotterdam/Paris, 2008.

«BU YING!» – London, 2008.

«GRANNIES» – Rotterdam, 1998.

«HIPSTERS» – Rotterdam, 2008.

«LES FILLES DU 7EME» – Paris, 2008.

«MOSLIMAS» – Rotterdam, 2008.

«CASSETTES GANG» – London, 2008.

» En liten mann kommer gående. Han er kledd i hvit dress, lysegult slips og svarte krokodillesko, og ble funnet i en av Paris fattigere bydeler dit Versluis og Uyttenbroek dro for å speide etter å ha fått et tips. Serien han skal inn i – «Le Sapeurs» – er den de er mest fornøyd med. – Denne gruppen er helt spesiell, sier Uyttenbroek. – De er svarte menn fra Kongo som har dannet sin egen klubb: La Société des Ambianceurs et des Personnes élégantes. De er veldig britisk dandy, med hatt, slips og tørkle i brystlommen. De har ikke mye penger, men kler seg i designerklær, og opptrer som gentlemen. For disse mennene er klær religion – de forteller gjerne at de glemmer alle sine bekymringer når de kler seg bra.

COMME CA. – Det er krevende å jobbe her, fordi det er så mange innganger, sier Versluis, og ser seg rundt. – Du trenger mange øyne, du må følge med hele tiden. I Paris har de fått med seg seks ekstra øyne – tre unge jenter som kan språket, slangen og de eksakte kleskodene. Har tektonik-gutten den riktige t-skjorten? Har rikmannsjenta fra Saint Germain du Pres den riktige jeansen? Julie Coutureau er kunstner og fikk jobben gjennom en venninne som jobbet på et tidligere Exactitudes-prosjekt i Bordeaux. – Jeg tror jeg har funnet noe, sier hun og henter Versluis midt i en røyk. I boksen står en jente som ligner henne selv, i trange jeans, second hand-skinnejakke og en veske på skrå over brystet. På veggen henger bildene av lignende jenter. – Vi kaller dem kunstnerjentene, sier Uyttenbroek og ler. – Det er alle venninnene til assistenten vår. Jenta stikker hendene i lommene, kryss- »

« LE SAPEURS. » La Société des Ambianceurs et des Personnes élégantes er menn fra Kongo som setter sin ære i å kle seg elegant – aller helst i dyre designerklær – selv om de ikke alltid har råd til det. For å lage serien i sommer måtte Versluis og Uyttenbroek ut i til en av Paris forsteder.

EXACTITUDES **KUNSTPROSJEKT** som går ut på å finne mennesker med samme klesstil, fotografere dem og sette dem sammen i serier på 12 portretter. **BLE** startet i 1994 av fotografen Ari Versluis og profileren Ellie Uyttenbroek. **EXACTITUDES** er satt sammen av ordene «exact» og «attitude». **DUOEN** har gitt ut boken «Exactitudes» og flere er på gang. **BILDENE** vil dekke togene til Thalys i Frankrike, Tyskland og Nederland resten av året. **DE BLE STILT** ut på «Paris Photo» på Carrousel du Louvre 12-16 november. www.exactitudes.com **« PÅ EVIG JAKT. »** – Noen dager klarer vi å ta ti bilder, mens andre dager er veldig tregre, sier fotografen Ari Versluis (t.v.), her i sitt provisoriske studio på togstasjonen Gare du Nord i Paris. Sammen med Ellie Uyttenbroek har han brukt 15 år på å lage over hundre fotoserier av mennesker som kler seg på lignende måte.

«YUPSTER GIRLS» – New York, 2006.

«YUPSTER BOYS» – New York, 2006.

» ser bena og ser passe alvorlig ut. Versluis tar frem en rull gaffatape og strammer jakken hennes bak.

Det er så langt de går når det gjelder styling. De finner ikke opp stiler. De henger ikke på folk andre klær enn deres egne.

– Men vi kan spørre om de har et plagg vi vet at de ville gått med – som vi gjorde med hip-hoperen. Da vi begynte for tre uker siden var det kaldere. Nå finner vi ingen med hettegenser, sier Uyttenbroek.

– Ok, sier Versluis og begynner å fotografere.
– That's the one! Comme ca! Supeeer!

TALENDE DETALJER. Ifølge Ari Versluis stikker 80 prosent av alle mennesker bare inn hånden i garderobeskapet om morgenen og trekker ut første plagg. De tenker ikke over hva de har på seg. For ham er det de resterende 20 prosentene som er interessante. Men ikke nødvendigvis fordi han selv liker stilen.

– Jeg liker når folk tar valg, når de leker med

stilen sin. Etter å ha tatt bilder av så mange forskjellige mennesker blir du ydmyk. Jeg dømmer ingen, sier Versluis.

Selv er han kledd i hvite Nike-sko, slitte Levi's, rutete skjorte i hvitt og blått med initialene A.V brodert på mansjetten og mørkeblå genser. Uyttenbroek går i svart fra topp til tå.

– For femti år siden sa klærne dine veldig lite om hvem du var. I dag kommuniserer klærne masse. De kan gi kraft. Og hvis du ser nøye på hva et menneske har på seg, er det masse detaljer der som handler om mote, gruppetilhørighet, subkultur og om hvordan

For femti år siden sa klærne dine veldig lite om hvem du var. I dag kommuniserer klærne masse

ELLIE UYTENBROEK

kleskoder forandrer seg i forskjellige grupper over tid.

HJEM ICJEN. Det er blitt ettermiddag. Versluis og Uyttenbroek har vært på stasjonen siden tidlig morgen, de har nesten bodd i treboksen de siste ukene. De har nesten ikke fått nei på en eneste forespørsel:

– Nei, innerst inne er vi nok alle litt forfengelige, sier Versluis.

Snart skal de plukke ned bildene fra veggen, rive studioet og dra hjem til Rotterdam, ta nye bilder, sette sammen serier og gi ut bøker. Det er et prosjekt uten slutt – den første boken slutter på side 58, den andre begynner på side 59. Og sånn skal de fortsette, til de har dekket alle verdens urbane stammer.

– Men vi ser egentlig ikke etter noe spesielt, sier Versluis.

– Poenget er å forstå hva det er du ser når du ser det. Og etter femten år vil jeg si at vi forstår det veldig godt. **D2**

line.blikstad@dn.no